

I begyndelsen synes jeg øvelserne var en blanding af nogle sjove legeøvelser og kedelige bogstavøvelser. De fysiske øvelser, enten med balance eller med øjenmuskulaturen, har jeg bedst kunnet lide. De har også vist mig mine største udfordringer, både at jeg er bælgøjet hvilket egentlig er en hæmsko og gør mig ked af det, og så at det kan ændre sig, og at ændringerne har dybe indvirkninger.

Jeg synes jeg er blevet bedre til at se, læse, opfatte og huske, og det - eller øjentræningen - har bevirket en afspænding. Jeg begynder at opfatte og forstå mere fleksibelt, og jeg har fået lyst til at meditere og ser også en sammenhæng mellem det at meditere og mit syn.

Det er sjovt at blive dygtig med sine øjne, at begynde at kunne noget jeg ikke kunne før.

Tænk hvis nogen havde sørget for jeg fik den her træning, allerede da jeg var barn. Jeg tror det havde gjort en forskel for mit skole- og uddannelsesforløb, selvom det naturligvis må tænkes ind i en større sammenhæng.

Men når det nu er sket så sent, og det er mig selv der har sørget for det, må jeg sige at Gitte er meget flink med voksne børn: indsigtfuld, omsorgsfuld og opmuntrende.